

Saturnuski planinci so v spomin na umrlega tovariša Emila Ščurka in v počastitev slovenskega dneva vstaje storili za današnje čase nenavadno dejanje. Šli so peš iz tovarne na Malo planino. Pot je potekala z dvorišča tovarne na Žale, kjer je bila ob grobu kratka komemoracija in naprej čez Jezico na Rašico, Dobeno, Menges, Kamnik, Stahovico in še tri ure v breg do Male planine. Okrog 40 km dolge poti se je udeležilo 31 planincev, od teh polovica delavk tovarne Saturnus. Hodili so 13 ur. Pot bo postala tradicionalna

Za upokojenje iz Most
ANTON ZRNEC

Odbor, ki ga je imenoval sklad, je projektiranje hale zaupal dipl. inž. Marjanu Božiču, ki je že do sedaj ves čas urejal to območje na Kodeljevem.

IVO GAJIČ

In memoriam

NAŠEGA DRAGEGA MILOŠA NI VEČ!

*V soboto, 5. avgusta nas je kot strela z jasnega prese-
netila novica, da je zahrbtna*

bolezen za vedno iztrgala iz naših vrst našega dragega Miloša RADAKOVIČA, rezervnega majorja, člana ZK in številnih drugih organizacij. Se pred dobrim tednom smo Miloša videli kot čilega in zdravega kot inštruktorja bodočih voznikov motornih vozil pri AMD Moste. Na domače pokopališče smo ga pospremili z vsemi častmi v torek 8. avgusta popoldan.

Pokojnik je bil rojen pred nekaj manj kot 50 leti v Podravski Slatini. Njegove starše, njega, sestre in brate pa je življenjska nuja še v stari Jugoslaviji zanesla v Gornji Milanovac, kjer je Miloš dorasčal in se tudi soočil s krutim življenjem proletarca. Tu ga je zatekla tudi okupacija. Seveda se je Miloš kmalu priključil k napredno mislečim množicam. Zato pri sovražnikih revolucije ni ostal neopažen. Izdajalci so ga skušali likvidirati, vendar se je spretni Miloš z bliskovitim begom rešil izpred puškinih cevi. V letu 1943 se je priključil srbskim enotam NOV in se udeležil raznih bojev, med drugimi tudi boja za osvoboditev Beograda.

Njegova bojna epopeja se je končala v Sloveniji ob osvoboditvi naše domovine. Po vojni je kot oficir ostal v JLA. Leta 1964 je bil upokojen s činom kapetana I. razreda, kasneje pa je napredoval v rezervnega majorja. Miloš pa se z upokojitvijo

ni umiril. Vključil se je v delo pri AMD Moste kot inženjerski konstruktor motornih vozil. Premnogi vozniki vozijo danes po naših cestah in Miloša jim je dal osnovo. Na terenu smo ga poznali kot odličnega tovariša in komunista ter sodelavca. Bil je nekaj časa sekretar OO ZK V Zadvoru, štiri leta pa predsednik organizacije ZVRS. Miloša ni manjkalo pri nobeni organizaciji ali akciji. Zato nam je toliko težje sedaj, ko smo ga izgubili. Leta 1951 si je v Zadvoru našel življenjsko družico; dobil narasčaj in srečno živel vse do svoje prerane smrti.

Zares težko se je sprijazniti z resnico, da našega Miloša ni več. Toda kruta smrt najraje sega po odličnih ljudeh in temu se žal ni moč upirati. Veličasten pogreb in množična udeležba na njegovi zadnji poti je njegovo priljubljenost le še potrdila. Dobra, marljivega in priljubljenega tovariša bomo ohranili v trajnem spominu.

ALOJZ KASTELIC

ROMUNSKI PIONIRJI V SLOVENIJI

TAKIH SREČANJ SI ŠE ŽELIMO

OBČINSKA ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE JE SKUPAJ Z OZPM LJUBLJANA CENTER ORGANIZIRALA RECIPROČNO IZMENJAVO LETOVANJA OTROK Z ROMUNIO

Želji Romunije smo z veseljem prisluhnili in se dogovorili o načinu bivanja gostov pri nas. V povabilu so nam Romuni sporočili, da bodo naši otroci bivali ob Črnem morju, v Karpatih in glavnem mestu Romunije – Bukarešti. Temu primerno smo se odločili, da bodo tudi gostje bivali 14 dni ob morju in ta čas bili gostje občine Ljubljana Moste-Polje v Zambratiji skupaj z našimi otroki v II. šolski izmeni, nakar si bodo kot gostje občine Ljubljana-Center ogledali Ljubljano in nato od 7. do 13. avgusta preživali v Gorjah pri Bledu. To je bil globalni program, katerega smo nato še izdelali po dnevih.

Romunsko delegacijo – 19 pionirjev in pionirki (iz 40 okrajev Romunije) in dva spremljevalca – so sprejeli 18. julija na železniški postaji predsednik OZPM Ljubljana Moste-Polje tovarši Rolih, sekretarica republike ZPM Ančka Cerin in podpisana, ki sem bila še posebej zadovoljna za dobro in varno počutje gostov pri nas. Skupina naših pionirjev je še posebej pozdravila goste, ki so bili utrujeni od dolge vožnje.

skega zapisa. Poleg kolonistov so bili še gostje obalne konference SZDL, ZPM Koper in domačini ter turisti, ki so se mudili na oddihu v Zambra-tiji.

Gostom smo nudili tudi več izletov. 26. julija smo bili sprejeti pri predsedniku skupščine Koper. Na sprejemu so bili vsi predstavniki družbenopolitičnih organizacij obalne konference. Po prisrčnem sprejemu smo si ogledali še muzej in druge

ker so poslušali naše petje. Se nekaj stiskov rok in podali smo se na ogled Postojnske jame. Kar dve uri so se zadržali na ogledu. Ven so prišli premrzli, vendar polni vtisov in spominkov. Šele ob topli juhi so se zopet malo oglasili.

V Ljubljano smo se srečno vrnili in gostje so se nastanili v domu (Vidovdanska c. št. 7). Tu so bili do ponedeljka in si v tem času ogledali muzeje, se povzpeli na ljubljanski grad in šli k spomeniku na Urhu. Naj napišem še to: ko smo bili na Urhu in stali pred mučilnico, mi tovarišča prevajalka reče: „Tu ti bom težko povedala. Veš, kaj je rekel njihov spremljevalec – zahvalim se, da ste nam dovolili, da smo si ogledali to sveto partizansko mesto in da smo lahko položili venec k spomeniku ...“. Sele na Iškem Vintgarju smo zopet začeli peti.

V ponedeljek so se odpeljali v Gorje pri Bledu. Tu so hodili na izlete v Begunje, Savica, Bled, Vogel. Prisrčen je bil izlet v sotesko Vintgar. Kupili smo jim zvonce, ki so bili poslikani s planinskimi cvetjem. Tudi razglednice so pristrčno sprejeli. Za zaključek so priredili romunsko popoldne. Ljubljanska TV je žal posnela samo slike za žurnal odzvojnemu obzorniku. Posnetek boste lahko videli – in tako naše drage, skromne, disciplinirane in uniforimirane prijatelje, ki so zelo veseli in zadovoljni, da so bili naši gostje. V ponedeljek smo se zadnjič poslovili od njih. Se prej smo pripravili srečanje naših otrok, ki so se vrnilo srečno iz Romunije.

VERA BAJIĆ

Pionirji iz štiridesetih okrajev Romunije s svojimi mentorjema. Posnetek je narejen v parku počitniškega doma v Zambratii

JEZIK NI OVIRA

Kako se bomo sporazumevali? To nas je mučilo, saj tovariš Julijo govori le delno nemško, tov. Katica malo italijansko, a v skupini 1 pionirka angleško in en pionir francoško. Vendar smo se znašli in kar šlo je, ko smo se pogovarjali o lepota njihove zemlje, o delu pionirske organizacije in na sploh o življenju otrok in mladine pri njih in pri nas.

19. julija smo se odpeljali v Zambratijo. Dnevni in hišni red je veljal tako za goste kot za naše koloniste. Vključili so se vanj in po njihovih izjavah sodeč so bili zadovoljni.

V dnu bivanja ob morju smo imeli poleg proslave dneva vstaje še tri prireditve, na katerih so redno sodelovali tudi gostje. Eden od pomembnih nastopov je bil romunski večer, ki je bil razdeljen v dva dela. V prvem so bili vsi gostje v pionirskih uniformah in recitali, peli in igrali na violino, borbene in pionirske pesmi, v drugem delu pa so bili oblečeni v pestre narodne noše in zaplesali so več narodnih plesov. Na koncu smo si ogledali še njihovo razstavo in prejeli več značk. Vso prireditev je posnel radio Koper – TV, žal ni mogla ker nimajo možnosti to

znamenitosti slovenskega obalnega mesta ter zaključili obisk na skupnem kosilu.

a 27. julija so se gostje in naši otroci peljali z ladjo na ogled mesta Piran. Vrnili so se z mnogimi posnetki. Seveda jim ni ostal neznan tudi Umag, katoro in Savudrija. Kljub temu, da je bilo vreme sončno in primerno za kopanje, smo izkoristili čas kar se da tudi za ogled naše obale.

TUDI KOMANDANTU PIONIRSKA BUTICA

Nad vse je bil prisrčen zadnji večer, ko smo imeli zaključni program in razdelili nagrade »spavalcem« ter spominke gostom. Tovarišu komandantu sem prvevala pionirsko rutico, kapico s pionirsko značko. Z vsi resnostjo so sprejeli pionirji naše simbole. Nato smo jim podarili še značke, katere naši pionirji prejmejo ob nastopih za bralno značko. (Can-karja, Prežihla, Bevka, Županciča, Cicibanovo...) in Moškičrevo značko – značko našega heroja.

Na poti domov smo se v Postojni še enkrat poslovili in kar hitro je bilo okoli avtobusov veliko ljudi.

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Moste-Polje. Glavni in odgovorni urednik Bogdan Šturm. Ureja uredniški odbor: Marina Draščič, France Fajdiga (tehnični urednik), Slavko Gerlica, Alenka Lobnik, Marjan Moškinj, Milan Pritekelj (lektor in korektor) in Edo Svetek. List izhaja mesečno. Uredništvo in uprava: Ljubljana, Ob Ljubljani 42/II, telefon 315-980, tekoči račun pri SDK Ljubljana Obk SZDL Ljubljana-Moste-Polje Naša skupnost 501-8-205/1. Tisk in kltježi Tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na dom. Rokopisov ne vračamo.